

Qui me de variis eduxit saepe periclis,
Hic valet hic hostes, credo, confundere nostros.⁵⁵⁴

Haec ait, atque oculos tollens effatur ad ipsam
555 'Non assunt Avares hic sed Franci nebulones
Cultores regionis,' et en, galeam Haganonis
Aspicit, et noscens injunxit talia ridens
'Et meus hic socius Hagano collega veterus.⁵⁵⁶

Hoc heros dicto introitum stationis adibat,

560 Inferius stanti praedicens sic mulieri:
'Hac coram porta verbum modo jacto superbū:
Hinc nullus rediens uxori dicere Francus
Praesumet, se impune gazae quid tollere tantæ.⁵⁶¹

Nec dum sermonem complevit, humotenus ecce
565 Corruit et veniam petuit, quia talia dixit.

Postquam surrexit contemplans cautius omnes
'Horum quos video nullum, Haganone remoto,
Suspicio; namque ille meos per proelia mores
Jam didicit, tenet hic etiam sat callidus artem;
570 Quam si forte volente deo interceptero solam,
Tunc' ait 'ex pugna tibi, Hiltgund sponsa, reservor.'⁵⁷¹

Ast ubi Waltharium tali statione receptum

Conspexit Hagano, satrapae mox ista superbo
Suggerit 'o senior, desiste laccessere bello
575 Hunc hominem! pergent primum, qui cunctarequirant,
Et genus et patriam nomenque locumque relictum.
Vel, si forte petat pacem, sine sanguine praebens
Thesaurum, per resonsum cognoscere homonem
Possumus; et si Waltharius remoratur ibidem,
580 Est sapiens, forsitan vestro concedet honori.'

Praecipit ire virum cognomine rex Camelonem,

555 non sunt A. 557 gnoscens B. 558 est — vetustus
Molters correctur gegen alle hss. 563 aliquid C. nostrae C. E,
am rande tantæ. 578 humonem C. E. 580 nostro C. 581
Camalonem B. Kamelonem C.